

Vergaderjaar 1991-1992

22 090

Wijziging van de Opiumwet in verband met de toetreding door het Koninkrijk der Nederlanden tot het op 21 februari 1971 te Wenen tot stand gekomen Verdrag inzake psychotrope stoffen

Nr. 5

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 23 september 1991

De vaste Commissie voor de volksgezondheid¹, belast met het voorbereidend onderzoek, heeft de eer van haar voorlopige bevindingen als volgt verslag te doen.

ALGEMEEN

De leden van de CDA-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij verwezen voor meer algemene opmerkingen over de toetreding tot het verdrag inzake psychotrope stoffen als zodanig naar hun bijdrage in het voorlopig verslag bij wetsvoorstel 22 015. Deze leden wensten nog slechts een enkele opmerking te maken over de voorliggende uitvoeringswetgeving.

Allereerst vroegen zij de regering aan te geven wat de exacte reden is, waarom de middelen van de lijsten I en II, ondanks dat Nederland geen partij was bij het Verdrag van 1971, wél onder de Opiumwet zijn gebracht en de middelen van de lijsten III en IV niet. Kan worden beargumenteerd waarom in de Opiumwet niet het systeem van het Verdrag (vier lijsten) wordt gevolgd, maar gekozen wordt voor twee lijsten?

Voorts vroegen de aan het woord zijnde leden de regering concreet in te gaan op de relatie van het Weense Verdrag van 1971 tot het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961 en het protocol van 1972. Zij vroegen zich af of het Nederlands opsporings- en vervolgingsbeleid zal moeten worden gewijzigd naar aanleiding van deze uitvoeringswetgeving. Ook wensten deze leden op te merken dat zij verheugd waren over het feit dat de lacune in het Verdrag inzake het (ontbreken van) toezicht redelijk lijkt te zijn opgevuld, via de oproepen van de ECOSOC. Het blijft overigens curieus, zo meenden deze leden, dat een Verdrag geen expliciete toezichtsregeling kent. Deze leden weten dit aan het feit, dat controle en handhaving in de periode van de totstandkoming van het Verdrag nog geen grote rol speelden in de beleidsbepaling. Tenslotte vroegen de leden van de CDA-fractie de regering de werklasterzwaarig voor Openbaar Ministerie en bedrijfsleven (met name de farmaceutische sector) nader te kwantificeren.

¹ Samenstelling:

Leden: Dees (VVD), Beckers-de Bruijn (Groen Links), E. G. Terpstra (VVD), Wöltgens (PvdA), Lansink (CDA), ondervoorzitter, Leerling (RPF), De Pree (PvdA), Groenman (D66), Van der Heijden (CDA), Laning-Boersema (CDA), Kamp (VVD), Janmaat-Abée (CDA), Kohnstamm (D66), Swildens-Rozendaal (PvdA), Vriens-Auerbach (CDA), Tuinstra (CDA), Van Otterloo (PvdA), Netelenbos (PvdA), voorzitter, Mulder-van Dam (CDA), Achttienribbe-Buijs (PvdA), Ruigrok-Verreijdt (PvdA), Hillen (CDA), Witkamp-Ockels (PvdA).
Plv. leden: Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Lankhorst (Groen Links), De Korte (VVD), Beijlen-Geerts (PvdA), De Kok (CDA), Van Middelkoop (GPV), Huys (PvdA), Versnel-Schmitz (D66), Frissen (CDA), Gerritse (CDA), Franssen (VVD), Beinema (CDA), Scheltema-de Nie (D66), vacature PvdA, Smits (CDA), M. D. T. M. de Jong (CDA), Melkert (PvdA), Schoots (PvdA), G. de Jong (CDA), Vliegthart (PvdA), Van der Vlies (SGP), Esselink (CDA), Akkerman (PvdA).

De leden van de PvdA-fractie merkten op het als een logische consequentie van de ook door hen aanvaarde toetreding tot het VN-verdrag van 1971 te beschouwen, dat de Opiumwet dienovereenkomstig wordt aangepast. De memorie van toelichting bracht deze leden wel tot één belangstellende/nieuwsgierige vraag en één suggestie. De vraag had betrekking op de middelen, geplaatst op de lijsten III en IV van het Verdrag van 1971. Nederland heeft zich, zo hadden deze leden begrepen, zo'n vijftien jaar gekeerd tegen toetreding tot het Verdrag, omdat het Verdrag wel een intensieve controle eist op het binnenlandse verkeer van de stoffen geplaatst op de lijsten III en IV, maar geen toezicht impliceert op de internationale handel. De aan het woord zijnde leden hebben dit zo verstaan, dat Nederland het wel eens was met het toezicht op het binnenlands verkeer (van barbituraten en tranquillizers), maar het onjuist vond dat er geen toezicht was op de internationale handel. In dit voorstel van wet wordt echter vermeld dat die middelen tot nu toe niet onder de Opiumwet vielen. De leden van de PvdA-fractie vroegen zich af of dit wellicht betekent dat Nederland nooit echt gevoeld heeft voor een controle op de handel in barbituraten en tranquillizers en nu, omdat er niet aan te ontkomen valt, toch maar toetreedt tot dit Verdrag. Mocht dit evenwel niet de achtergrond zijn van deze verraagde goedkeuring, dan zou er wellicht nog een andere reden kunnen zijn. Het zou namelijk kunnen zijn dat door een samenloop van omstandigheden en/of misverstanden Nederland er tot nu toe niet toe gekomen is iets te doen wat het al sedert 1971 van plan was, namelijk intensieve controle uitoefenen op de handel in de stoffen geplaatst op de lijsten III en IV van het Verdrag. De bovengenoemde suggestie van de leden van de PvdA-fractie betrof het middel Rohypnol en de wenselijkheid dit middel onder de Opiumwet te brengen. Rohypnol is als slaapmiddel op de markt verkrijgbaar. Het middel kan echter bijwerkingen hebben als apathie, verlies van initiatief, provocatie van depressies en amnesie. Experts op het gebied van verdovende middelen wijzen er op dat dit middel veel gebruikt wordt door drugsgebruikers. Een recent werkbezoek aan de Bijlmerbajes had deze leden gesterkt in bovenstaande opvatting.

De leden van de VVD-fractie stelden de vraag of, en in hoeverre, overleg was gepleegd met organisaties die met de uitvoering van de gewijzigde Opiumwet te maken zullen hebben, zoals de K.N.M.P., de K.N.M.G. en Nefarma. Zij vroegen meer concrete informatie over de uitvoeringskosten, zowel voor de overheid (kosten van toezicht) als voor de distributieve sector. Zij stelden tevens de vraag of deze wetswijziging dient te leiden tot aanpassingen in het UR-regime. Of zijn alle barbituraten en tranquillizers reeds uitsluitend op recept verkrijgbaar? Heeft het overbrengen van secobarbital in 1988 van lijst III naar lijst II van het Verdrag in Nederland negatieve gevolgen gehad voor de therapeutische beschikbaarheid?

De leden van de fractie van D66 hadden met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Zij hadden één prangende vraag. Deze leden zagen graag dat de regering kon bevestigen dat het huidige Nederlandse beleid met betrekking tot henneproducten ten gevolge van de wijziging van artikel 11 van de Opiumwet geen wijziging ondervindt. Hoewel uit de artikelsgewijze toelichting blijkt dat voor wat betreft henneproducten geen materiële wijzigingen worden beoogd ten opzichte van de huidige in artikel 11 vervatte regeling, wilden deze leden met nadruk vragen of dit ook geldt voor het ten aanzien van henneproducten gevoerde beleid, dat immers mede vorm heeft gekregen in terzake geldende richtlijnen en beleidsafspraken.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I, onderdeel 1

De leden van de CDA-fractie vroegen de regering aan te geven aan welke hoeveelheden wordt gedacht (memorie van toelichting, pag. 3, laatste alinea).

Sluiten deze hoeveelheden aan bij de huidige praktijk en hoe verhouden deze zich met de regelingen terzake in de ons omringende landen?

De voorzitter van de Commissie,
Netelenbos

De griffier van de Commissie,
Pauw